

I Forholdet til Moderen var der forresten i den sidste Tid sket en Forandring. Juleaften havde Karsten været hos dem, og Moderen havde ved den Lejlighed for første Gang rigtig talt med ham. Da han var gaaet, gik hun en lille Tid op og ned ad Gulvet i Tavshed, standsede tilsidst bagved hendes Stol, lagde sine Hænder om hendes Hoved og kysede hende — ogsaa for første Gang efter Forlovelsen. I sin Glæde slog Jytte Armene om hendes Hals, og de græd begge længe.

Nu havde hun og Karsten til Gengæld føjet Moderen i hendes Ønske om at samle Husets nærmeste Venner idag til en Middag i Hjemmet. Det havde ellers været deres Mening at holde Bryllup uden alle Festligheder og rejse bort straks efter Vielsen. Men et saadant Lønbryllup var Fru Berthas gammeldags Følelse imod. Der var ialt indbudt en halv Snes Mennesker. Ogsaa Tyrstrup vilde komme.

Efter Frokosten gik de ind i Zoologisk Have for at se paa Elefantungen. Bagefter spaserede de en Tur i Søndermarken, og i Mørkningen kørte de tilbage til Dronningens Tværgade, hvor Fru Bertha ventede dem til Eftermiddagste. Her skiltes de saa for sidste Gang. Med et stille, skælvende Haandtryk.

Klokken syv kom Bryllupsgæsterne. Jytte var i hvid, nedringet Silkekjole og saae dejlig ud. Hendes